

Seggur í oyðini høll:

Solidariteturin sat við hús

Tey, sum vildu stuðla nýggja Solidaritetsflokkinum, stytur SF, kundu teljast á aðrari hondini, tá stovnandi fundurin skuldi vera mikukvøldið

EDVARD JOENSEN

Tað var ein fámentur skari, sum møtti á Hotel Hafnia mikukvøldið, tá Solidaritetsflokkurin, SF, skuldi verða stovnaður.

Og stigtakarinn, Dagfinnur Danbjørg, ásannaði beinanvegin, at eingin grund var at halda fram við arbeiðinum.

Tað var sum so mangan í Føroyum, at ideologi røkkur sjálvandan longri enn til pengapungin, og solidaritetur tykist verða eitt hugtak í Polen.

Tað noyddust eisini tey fáu fólkin, sum møtt vóru til fundar mikukvøldið, at sanna.

Ikki vóru tey fleiri enn so, at til bar at telja á fingrunum. Og vóru tærnar tiknar við og pressufólkin trekt frá, ja, so leyp av.

Rættartryggin

Fyrirreikarinn, Dagfinnur Danbjørg, býtti á fundinum út eitt blað við stevnu-skrá ætlaða floksins.

Sum fyrsta punkt á skránni stóð, at: Solidaritetsflokkurin verður stovnaður við tí fyrri eyga at fáa rættartrygd í landinum.

Dagfinnur Danbjørg visir til, at í Gamla Testamenti stendur, at har lógloysi situr

í byarportinum, er eingin vón.

Og í Føroyum hevur lógloysi valdað so leingi, sigur hann, at øll vón er burtur. Og so samanber hann okkum við tað, sum danir siga, stendur yvir portinum til Helvíti: »Her lades alt háð ude.«

Sum dømi um lógloysið nevnr Dagfinnur Danbjørg, at føroyskir lærarar í eina öld hava gildið pening í ein pensiónsgrunn, sum nú, tá hann skal brúkast, er tómur. Og tað, at myndugleikar kunnu sleppa við at tøma ein grunn, uttan at tað fær fylgjur, er lógloysi.

»Tað svarar til, at eg fari inn í Sparikassan og taki pengar út av konto hjá tær,« sigur hann.

Og tá so lærararnir sleppa frá sum 60 ára gamlir, noyðast teir av við 2.000 krónur av teirri pensión, teir annars hava gildið til.

Og viðgingið verður, at longu í 1955 varð hesin grunnurin tømdu.

»Hvat er hatta annað enn lógloysi,« spyr Dagfinnur Danbjørg.

Men Harraguð, sigur hann, eru vit nøgdir við at taka tann, sum stjælur ein »slikkipinn« í Keypsamstökuni og seta hann í spjellið, meðan teir, sum fara við

milliónunum, ganga leysir, so sigi eg sum Kjartan Mohr á sinni: »Væl í gagnist.«

Sjálvandi er tað ólógligt at stjála í Keypsamstökuni, tað er greitt, men viðgerðin skal vera líka fyrri øll.

Ymskar hugsanir

Fólkini, sum møttu á fundi, vóru gamlir kenningar úr ymsum flokkum, sum eru, hava verið, ella ongantið vórðu til nakað.

Og líka ymsk, sum flokkarnir, tey fyrr hava umboðað, eru, tóktist áskoðan teirra á stevnu-skránni hjá Solidaritetsflokkinum at vera.

Tey flestu tóktust vera samd við Dagfinni í punktunum um rættartrygd, rættið og skyldur borgarans og sosialmálini.

Men so rakk ikki longur. Onkur vildi ikki vera við, tá tosað verður um tætt samstarv við hini Norðanlandini, serliga Danmark. Tey vildu heldur hava loysing.

Onkrum dámdi ikki, at í so nógv varð tosað um trúgv og ávisar samkomur.

Og soleiðis spjaddist fylgið, til at enda bert eini fimm fólk vóru eftir, sum tóku undir við stevnu-skránni, sum hon varð lögð fram.

Tað var sum í Sodoma,

Onkur gamal kenningur var á Hotel Hafnia á Solidaritetsfundi mikukvøldið

(Mynd: Jens Kristian Vang)

helt Dagfinnur Danbjørg. Har vóru heldur ikki fleiri enn fimm rættvísir, tá til stykkis kom.

Kom sá og tapti

Úrslitið varð, at stigtakarinn, Dagfinnur Danbjørg gjørdi greitt, at hann gjørdi ikki meira við hetta tiltakið.

Her var sum yvir pertri-

num. »Her lades alt háð ude.«

Dagfinnur Danbjørg sigur, at hann á ein hátt er glaður fyri, at tað gekk soleiðis kortini. Hann vil nógv heldur standa einsamallur við Guði, enn í fylgi við 1.000, sum stýrdur verða av Fananum, tekur hann til.

»Tað er hóast alt nógv

betri at vita, at einki hendir, tá tað nú ikki varð tann undirtøkan, eg hevði vónað. Nú havi eg gjørt mítt og kann við góðari samvitsku smilast til mannin, eg siggi í speglinum í morgin,« segði ein, hóast alt, vónbrotin stigtakari eftir fundin.

Dagfinnur Danbjørg ásannaði, at eingin undirtøka var fyrri at stovna nýggja flokkin (Mynd: Jens Kristian Vang)

TINGANEST ÚR 18. ØLD

Nú trínur hon endiliga fram á hvíta tjaldinum. Barbara - duldarfulla kvinnan. Vit hava kanska hvør í sínum lag eina ímynd um, hvussu hon var, livdi og virkaði. Nú býðst eisini høvi til at siggja hana gjøgnum glærurnar hjá Malmros, og spennandi verður at siggja tulkingar hansara.

Sum eitt heidurligt minni um rithøvundin og kvinnuna, hava vit avmyndað tveir av okkara mætastu rithøvundum og eitt av størverkum teirra á okkara telekortum. Kortroðin fæst í eini nummarfestari samlimappu, sum er prentað í avmarkaðari nøgd.

Motivini á telekortunum í mappuni eru: Barbara Jørgen-Frantz Jacobsen William Heinesen Glataðu spælimentirnir

Øll kortini í mappuni fáast fyri kr. 120,-

Telekort og telekort mappur fáast í Telebúðunum á øllum posthúsum og kunningarstovum.

TELEFONVERK FØROYA LØGTING
Pnstmøga 27 - FR-110 Torshavn
T: 1 1433 Fax: 1 0598